

عنوان مقاله:

تحقیق در احوال و آثار و اخوانیات محمدحسین شهریار

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

جلیل عباسی ساری بگلو

خلاصه مقاله:

سید محمدحسین بهجت تبریزی متخلص به شهریار در سال ۱۲۸۵ در تبریز متولد شد. او یکی از شاعرانی است که در قالبهای مختلف شعر سروده و مشهورترین شاعر ادبیات معاصر ایران به حساب می آید. اشعار شهریار نه فقط در محافل ادبی، بلکه در میان تمامی اقشار مردم نفوذ عمیق داشته است. شعرهای ایشان نه تنها در ایران بلکه در سراسر جهان بخصوص ملل ترک مشهور و شناخته شده و برای سروده های وی نظیره های متعددی در کشورهای مختلف نوشته شده است. نخستین دلیل شهرت اشعار استاد شهریار و محبت و علاقه شدید مردم به اشعار وی در میان متکلمین به زبانهای ترکی و فارسی دو زبانه بودن این اشعار است. از دیگر خصوصیات شعر استاد شهریار می توان به مواردی چون؛ روانی و سادگی زبان شعر، همزبانی و همدلی، محدود نبودن به جغرافیای ویژه، طنز و رها بودن از قید و بندهای اشعار کلاسیک اشاره کرد. بررسی های پژوهش حاضر نشان می دهد که شهریار، در دیوان خود بارها از شعرای پیشین همانند فردوسی، سعدی، مولانا، حافظ و ... یاد می کند و به آنان به دیده ادب و احترام می نگرد و از شعرشان استقبال کرده، ابیات آنها را تضمین می کند. به شعرای معاصر نیز توجه خاصی دارد حتی برخی از آنان، مانند بهار و ایرج میرزا را به استادی می پذیرد؛ بین او و بسیاری از شاعران معاصر، اخوانیات منظوم رد و بدل می شود و در سوگ یا سور و مدح و ستایش و نیز شکایت از همقطران شعرها می سراید؛ که بسیاری از این سروده ها در نوع خود بی نظیر و شاهکار ادبی بحساب می آیند.

کلمات کلیدی:

آثار، احوال، اخوانیات، شهریار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1434945>

